

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstríka, JUDr. Mariána Jarábeka a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci **A B** – sudkyne Krajského súdu v B. pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2009 prejednal **o d v o l a n i e** sudkyne **A B** proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Dn 3/2009 zo 16. júla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov odvolanie sudkyne **A B** **z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodnutím, sp. zn. Dn 3/2009 zo 16. júla 2009, rozhodol podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov, že disciplinárny senát 1 Ds v zložení JUDr. K K predseda senátu a sudcovia JUDr. A P a JUDr. D D nie sú vylúčení z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní vedenom proti sudkyňi Krajského súdu v Bratislave **A B** pod sp. zn. 1 Ds 9/2008. Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že senát rozhodujúci o námietkach zaujatosti nezistil konkrétne skutočnosti odôvodňujúce pochybnosť o nezaujatosti sudcov senátu 1 Ds vo vzťahu k prejednávanej disciplinárnej veci, ktoré by odôvodňovali záver o ich vylúčení z vykonávania úkonov v tomto konaní. Postupom senátu 1 Ds neboli porušené práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Námietka zaujatosti neobsahuje také okolnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať pochybnosti o objektívnosti

a nestrannosti súdu. Zdôrazňuje, že vydanie rozhodnutia v neprospech sudcu, voči ktorému sa vedie disciplinárne konanie, bez zistenia konkrétnych skutočností svedčiacich o zaujatosti nemôže samo osebe vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu, resp. celého senátu.

Proti rozhodnutiu podala odvolanie sudkyňa A B prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním z 5. augusta 2009, ktoré bolo doručené príslušnému súdu 11. augusta 2009. Odvolanie je odôvodnené tým, že rozhodnutie vo vzťahu k sudcovi – predsedovi senátu JUDr. K K nepovažuje za správne. JUDr. K sa vyjadril, že sa necíti byť zaujatý vo veci A B pretože disciplinárny senát vykonal rozsiahle dokazovanie vo veci a až potom rozhodol. Námietka zaujatosti smerovala k tomu, že tak ako navrhovateľka JUDr. G Š vo funkcii predsedníčky krajského súdu podávala návrh pod nátlakom zo strany bývalého ministra spravodlivosti, tak aj predseda senátu rozhodoval pod vplyvom bývalého ministra spravodlivosti. To, že senát vykonal rozsiahle dokazovanie, nesvedčí o zaujatosti. Rozhodnutie však o ovplyvnení svedčí veľmi presvedčivo. JUDr. K v iných rozhodnutiach považoval rozhodnutie sudcu o „zákaze vyhotovenia zvukového záznamu“ za rozhodnutie v rámci právomoci sudcu (predsedu senátu) podľa § 116 ods. 2, § 117 O. s. p. V konaní proti sudkyňi B ktoré inicioval a ktoré „pretlačil“ cez predsedníčku súdu bývalý , senát pod vedením JUDr. K uznal „zákaz nahrávania“ ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. Teda nekriticky a dokonca bez odôvodnenia po vyhlásení rozhodnutia „jeho“ senát akceptoval návrh, ktorý inicioval bývalý . Ak je pravdou, že JUDr. K bol v kauzách žalobcu či sudcu JUDr. H svedkom, ak je pravdou, že vzťah k JUDr. H je iný než vyplývajúci z postavenia a funkcie, tak JUDr. K je vo veci zaujatý. Odvolaním sa sudkyňa domáha, aby sa JUDr. K vyjadril nie „k veci sudkyne“, ale k vzťahu k JUDr. H Domáha sa vyjadrenia, či JUDr. H sám alebo prostredníctvom spolupracovníkov, či spoločných známych sa o vec sudkyne B zaujímal, alebo či žiadal, aby bolo takpovediac jeho návrhu vyhovené. Ak by JUDr. K poprel, že by mal byť svedkom v konaní, kde JUDr. H bol navrhovateľom (žalobcom), tak žiada preveriť pravdivosť tohto odmietnutia priložením si spisov o ochranu osobnosti, ktoré prejednával Krajský súd v Bratislave a kde bol JUDr. H žalobcom. Námietka zaujatosti a teraz podané odvolanie sleduje to, že bývalý minister spravodlivosti „donútil“ JUDr. Š podať návrh na disciplinárne konanie, že minister spravodlivosti ovplyvnil rozhodnutie súdnej rady (vraj štrnásť členov sa zdržalo hlasovania a asi dvaja hlasovali za pozastavenie činnosti

sudkyňi E) a následne pôsobil na rozhodnutie disciplinárneho senátu prostredníctvom JUDr. K čo malo za následok hrubé porušenie nezávislosti a nestrannosti súdu. Týmto odvolaním sleduje sudkyňa aj to, aby odvolací súd a aj odvolací súd vo veci samej sa postavil proti praktikám už takmer verejne známym, kedy bývalý minister mal ovplyvňovať rozhodnutia súdov vo veciach, v ktorých bol účastníkom, a aj vo veciach, v ktorých boli účastníkmi jeho protežanti. Domáha sa zmeny napadnutého rozhodnutia a rozhodnutia, ktoré predsedu senátu JUDr. K vo veci sudkyne F vylúči z konania pre jeho zaujatosť.

Odvolací disciplinárny senát pri rozhodovaní o odvolaní preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého rozhodnutia. Na základe odvolania preskúmal napadnuté výroky rozhodnutia, a to zo všetkých hľadísk bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v odvolaní uvedené a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov rozhodnutia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté rozhodnutie, nedošlo k porušeniu právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a obhajcom odôvodnené.

Zákon č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov v ustanovení § 121 upravuje spôsob rozhodovania o námietke zaujatosti, ale neupravuje dôvody pre vylúčenie sudcov disciplinárnych senátov z vykonávania úkonov disciplinárneho konania.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Týmto osobitným predpisom je Trestný poriadok, a preto odvolací disciplinárny súd aplikoval pri prejednaní a rozhodovaní o odvolaní sudkyne A B ustanovenia Trestného poriadku.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný

